

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Zakharchuk v. Rusia - [2967/12](#)

Hotărârea din 17.12.2019 [Secția a-III-a]

Articolul 8

Expulzare

Articolul 8-1

Respectarea vieții private

Excluderea pentru opt ani a unui migrant de durată lungă, ca urmare a condamnării penale pentru comiterea unei infracțiuni grave: *nicio încălcare*

În fapt – Reclamantul, un cetățean polonez, s-a născut în 1980, în fosta Uniune Sovietică, dintr-o mamă cetățeană al Uniunii Sovietice și un tată polonez. În afară de câțiva ani petrecuți în Polonia în timpul copilăriei, reclamantul și-a trăit toată viața în Rusia, ca cetățean străin, pe baza permiselor de ședere de cinci ani care erau prelungite în mod regulat. În 2004, reclamantul a fost găsit vinovat de provocarea de vătămări grave unui ofițer militar în timpul unui atac în grup și a fost condamnat la șase ani de închisoare. După câteva luni de la eliberarea condiționată a reclamantului de Tribunalul Municipal în 2010, Ministerul Justiției rus a emis o decizie privind excluderea acestuia din țară până în decembrie 2018. Ordinul de excludere s-a bazat pe condamnarea lui pentru o infracțiune gravă, prezența sau reședința reclamantului în Rusia reprezentând o amenințare pentru ordinea publică. Recursul reclamantului împotriva ordinului de excludere a fost respins. În iulie 2011, reclamantul a fost expulzat în Polonia.

În drept – Articolul 8: Expulzarea reclamantului în Polonia, un migrant stabilit în Rusia pentru cea mai mare parte a vieții sale, a constituit o ingerință în dreptul lui la respectarea vieții private. Această ingerință a fost prevăzută de o lege care era accesibilă și previzibilă și care urmărea scopul legitim al prevenirii dezordinii și a infracțiunilor.

Fără îndoială, reclamantul se integrase complet în societatea rusă. El s-a născut în Rusia, a frecventat școala și apoi universitatea, și a lucrat acolo până când, la vârsta de 31 de ani, a fost expulzat. Mama lui, singura rudă și cetățean rus, locuia acolo cu acesta.

Totuși, reclamantul și-a petrecut câțiva ani din copilărie și apoi șase luni la vârsta de 15 ani în Polonia, deci se putea presupune în mod rezonabil că acesta avea cunoștințe de bază de limbă polonă. De asemenea, reclamantul a vizitat ulterior Polonia, în anii anteriori condamnării sale din 2004. Mai mult, în ciuda reședinței sale din Rusia, acesta a rămas cetățean polonez și a întreprins în mod conștient măsuri pentru menținerea acestui statut, reînnoind-și în mod regulat pașaportul polonez. Înainte de expulzarea lui, reclamantul nu și-a arătat niciodată dorința de a deveni cetățean rus, atunci când era îndreptățit să o facă. Astfel, Curtea nu a fost convinsă de argumentele contrare ale reclamantului și a constatat că reclamantul avea legături cu Polonia.

Revenind la condamnarea penală a reclamantului care a servit ca bază pentru excludere, Curtea a notat că infracțiunea comisă de reclamant a avut un caracter premeditat și deosebit de grav. Pericolul pe care îl prezenta pentru societate putea fi demonstrat prin natura infracțiunii, care implica provocarea de vătămări corporale grave victimei. În ciuda faptului că reclamantul fusese eliberat condiționat și că s-a conformat condițiilor relevante din momentul eliberării sale în mai 2010 până la expulzare în iulie 2011, el nu a reușit să-și găsească un loc de muncă sau să justifice lipsa acestuia, fapt care contravenea ordinelor directe ale Tribunalului Municipal. Mai mult, la data comiterii atacului în 2004, reclamantul avea 24 de ani – spre

deosebire de *Maslov v. Austria*, în care reclamantul avea 16 ani – prin urmare, reclamantul din acest caz nu se afla într-o situație comparabilă cu cea a unui minor.

Tribunalele naționale au efectuat o examinare minuțioasă a recursurilor reclamantului împotriva măsurii contestate, prin luarea în considerare și ponderarea tuturor factorilor relevanți necesari de mai sus. Prin urmare, autoritățile naționale au asigurat un echilibru corect între interesele concurente atunci când au emis ordinul de excludere împotriva reclamantului și când l-au expulzat după.

Concluzie: nicio încălcare (patru voturi la trei).

(Vezi, de asemenea, *Baghli v. Franța*, [34374/97](#), 30 noiembrie 1999, [Nota informativă 12](#); *Üner v. Olanda* [MC], [46410/99](#), 18 octombrie 2006, [Nota informativă 90](#); *Maslov v. Austria* [MC], [1638/03](#), 23 iunie 2008, [Nota informativă 109](#); și *Samsonnikov v. Estonia*, [52178/10](#), 3 iulie 2012, [Nota informativă 154](#))